

מסכת תמייד

פרק ו משנה ג

מי שזכה בקטורת, היה נוטל את הבזה מפה והפכו וננתנו לאזקה או ל夸בו. נתפזר מפניהם לתוכו, ננתנו לו בחפניהם. ומלאדים אותו, היה שמא מתחילה לפניה, שלא תפהה התחילה מריד ויזא. לא היה הקטיר מקטיר עד שהממנה אומר לו, קטיר. אם היה כהן גדול, הממנה אומר, איש כהן גדול, קטיר. פרשו העם, והקטיר והשפתה ויצא: